

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1.70 кор.

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редація, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. п. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

З чеського табору.

(Х) Радикальне крило чеського клубу ради державної користує ся великодною перервою, щоби вести агітацію в радикальнім напрямі. Минувшюю неділю др. Форшт намагав ся перед виборцями в Ческім Броді виправдувати свою скрайну тактику. Він назвав зворот молодоческих послів нещастем для чеського народу і остро критикував «особисті відносини» в клубі і вплив міністра д-ра Резека. Narodni Listy доливають до сеї огненної річи з свого боку олію задля роздування войовничого напрямку і пишуть: «Роками відрочуване рішення западе, мусить запасти у весняній сесії. Ніхто не сумніває ся о тім певно, що доля угодних предлог зависима від становища чеських послів, а так само є річю відомою, що чеські послі допущенем першого читаня нікому не зобовязали ся, лишити свобідним шлях для сих предлог. Они розпічнуть евентуально обструкцію на всіх шляхах і після всякої спроби, і в тім поході проти угоди і проти д-ра Кербера возьме участь вся чеська делегация без ріжничї фракцій і поглядів. Один з найповажніших послів висловив свій погляд ось як: «Др. Кербер помиляв би ся вельми, наколиб думав, що він виграв справу і що чеська обструкція вже минула. Ні, так не є. Чеська обструкція верне, она стає неминучою, категоричним імперативом, якого силі ніхто не буде міг оперти ся в тій хвилі, коли буде можна бачити, що резерва, в якій держали ся тепер чеські послі, була даремною жертвою, що надія на розвагу і силу осуду міністра-президента була пустою оманю. Др. Кербер грає небезпечну гру. Не про себе — бо не розходить ся о особи — але для держави і її взаємин до чеського народу. Др. Кербер лише степенував опір Чехів супроти Відня і адміністрації державної. Чи він хоче довести до розбитя парламенту і угоди? Чи хоче довести до розстрою держави, який за єго влади не зменшив ся, ще збільшити? Чи бажає він катастрофальної політики? Чеські послі є готові. Весняна сесія ради державної буде рішеннячою. Дятого мабуть вже по теперішній сесії розв'яже він раду державну. Чи се стане ся, чи ні, а нашою першою нині заповідю є: лучити ся наново. Le roi est mort, vive le roi! Молодоческе сторонництво розбиває ся, най живе нова, одноцільна всеческа формация! А до такого зєднання потреба ясної, зєднюючої ідеї. Наші державно-правні змаганя повинні практичні, в даних обставинах здійснимий зміст прибрати. Розв'язку чеського питання в звязи з рішенням питання австрійської конституції мусимо висунути на перший план наших державно-правних домагань і поставити яко

актуальну етапу тих змагань: чесне розумінє з Німцями переведене і обезпечене зміною конституції в зміслі децентралізації законодавства і адміністрації. Наколи пояснимо, що лише відповідною зміною централістичної форми може бути розв'язане язикове питанє, упорядкована адміністрація і обезпечений фінансовий лад, а тим способом ціла держава може бути звернена на дорогу нового процвіту політичних і економічних сил, а тоді ревізія конституції скорше або пізнійше мусить прийти на дневну чергу».

Гадка сама про зєдненє всіх чеських сил і сторонництв звучить вельми гарно, але се зовсім ясно, до чого се веде. Все теперішнє змаганє іде неперечно до ослаблення молодоческого сторонництва і до приневолєня їх станути до услуг найскрайнішим радикалам. А досвід політичний поучує, що у всякій коаліції мають найбільшу приману найскрайніші елементи. Ся тактика може припадає до вподоби загорільцям, але чи се вийшло би в користь чеського народу, се зовсім инше питанє.

Високий рівень українства а нова ера.

(Відповідь д. М. Павликови).

(Дальше).

Д. М. Павлик оповідає дальше заходи польських демократів в Росії, як они послали літом 1888. р. до Драгоманова в Швайцарію свого відпоручника, сподіваючись війни з Росією, щоби єго заманити до чогось подібного, як пізнійша «нова ера», а хоч сеї польський гурт, яко демократичний був по думці д. Павлика симпатичніший як польський магнатський, то Драгоманів «порядно счесав голову польському делегатові» і не пішов на дорогу вказувану Польками і запевняє, що те, що не вдало ся польским демократам 1888. р., те вдало ся зробити деяким магнатам із деякими земляками Драгоманова в російській Україні — отсе був початок пізнійшої «нової ери».

Все те навів д. Павлик, збиваючи мій висказ, що у Драгоманова не було в політичних справах рівноваги холодного розуму; однак цілий вивід д. Павлика може доказувати, що у Драгоманова був палкий розум, що була у него цивільна відвага і твердість переконаня, але се ще не є доказом рівноваги холодного розуму в політиці, яка дає політикови спроби стояти при своїх принципах і їх не покидати, але при тім не відтрчувати політичного противника. Можу однак впевнити д. Павлика (хоч з огляду на живучих ще людей не маю спроби все те подрібно оповісти), що і польским магнатам не повело ся з українськими земляками Драгоманова і ще не там і не в тім був початок нової ери.

Там само не доказав д. Павлик того, мовби критика нової ери ведена Драгомановим була предметова і вірна. Драгоманів критикував

єю справу передовсім на основі самої відомої декларації п. Романчука, не знавши інтенцій і цілі сеї декларації, а крім того на основі тенденційних інформацій своїх кореспондентів. А се стверджує і сам д. Павлик, коли повтаряє таку нісенітницю, що ся декларация «кидала анатему не лише на москвофілів, але й на тих Українців, котрим тоті принципи (вірність австрійській династії і католическій церкві) не могли заїмпонувати». Таку інтерпретацию підсували декларації п. Романчука москвофіли і радикали (котрі з москвофілами навіть ладили спільну акцію проти нової ери і у Львові на довірочних зборах і у Відні), а тимчасом такої інтенції ся декларация не мала і її зрозуміли зовсім вірно і православні Русини на Буковині і православні українські піддані російського царя. Про Буковинців можна переконати ся із тогочасного відзиву «Буковини» про нову еру. На Україну знов дійшла вість про сю заяву п. Романчука через краківську Reform-u, а коли там се прочитали, всі зрозуміли зараз, що точки про вірність австрійській династії і католицькій церкві відносять ся виключно до галицьких Русинів (отже не є ніякою анатемою на Українців) та що галицькі Русини зривають з москвофільськими ренегатами, зарівно ворогами національного розвитку Галицької Руси, як і України, а стають виразно і рішучо до роботи на самостійних народних основах і за се дістав п. Романчук адресу признаня з усіх кінців України.

Невірно також представляє у. Павлик, наче би народовці, чи там новоеристи «відмавляли рації істнованя якої небудь опозиції». Я можу покликати ся на цілу серію статей, в яких вказувано, що розумна опозиція навіть потрібна, бо она улекшить і прискорить придбанє ріжних національних, культурних, політичних і економічних потреб для руского народу. Одначе опозиція, яка опісля зняла ся, нехтувала всяку вартість тих придбань, які на домаганє народовців почато реалізувати. А коли я замітив, що нову еру «сфусеровано», то й сьогодні при тім обстаю, бо не треба було вдоволяти ся адресами признаня і довіря, і держати ся рутенської засади «Wir brauchen nichts zu thun, die Regierung wird schon selbst für uns sorgen», а треба було сучасно з сим зворотом в соймовій і державній політиці, почати органічну роботу в долині. Нова ера не внесла деморалізації, а удержувало ся лише давнє загнізджене рутенство, з якого треба було отрясти ся. Колиж pieczono golabki самі не летіли до gabki, а москвофіли почали бучу, тоді п. Романчук злякав ся, щоби не втратити зовсім ґрунту у москвофілів, то й відскочив від нової ери і зробив консолідацію, якої плоди аж надто добре видні. А радикали зовсім не так ратували «честь українства», бо й они спільно з москвофілами побивали нову еру тими самими аргументами про анатему православних і т. д., а опісля також пристали до консолідації, доказуючи, що консолідація знищить москвофілів.

(Дальше буде).

Ліцитації в Публичній Галі авкційній, Львів, пасаж Миколяна, будуть відбувати ся постійно два рази в тижни все о 4. год. пополудни, а іменно: в **понеділки** на образи, дороговціности, меблі, дивани, фортепяни, повози і взагалі твори штуки; в **четверги** на гардеробу, го сподарські урядженя, машини до шитя та інші дешеві предмети до щоденного ужитку. Списи прив'язаних річий на ліцитацію будуть виставлені най пізнійше 2 дни перед ліцитацією у вікнах Галі, а на жаданє за малою оплатою можуть бути прислани. Вистава отворена щоден від 3. до 8½ год. попол., а в свята від 9. до 12. год. в полудне. — Бюро отворене для прив'язя річий і виплат від 9. до 12½ год. в полудне. 27(24—?)

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

В Сербії абув ся замах стану, яким звів король існуючу конституцію з р. 1901. Ся зміна наступила нагло і несподівано, хотій перед тим король Александер пересправляв з радикальним сторонництвом в цілі змінення конституції, яка була уложена на скорі і не відповідала інтересам краю і корони задля признання надто великого впливу радикальному сторонництву. Король жадав від радикалів добровільних деяких уступок, а коли они не хотіли пристати на се, видав прокламцію, якою звів конституцію з р. 1901, звів мандати сенаторів і членів державного совіту та розв'язав скупшину. На другий день, по номінації нових сенаторів і нового державного совіту, видав другу прокламцію, котрою назад привернув знесену першою прокламцією конституцію і зановів, що новому сенатові і новій скупщині будуть предложені закони «відповідаючі ліпше інтересам народу», як послідні закони ухвалені законодавчими тілами. Перша прокламція замаркує сильно, що Сербія потребує спокою та ладу суверитив поважної ситуації на Балкані, мусить присьвічувати прикладом мира. Король видав сі зарядженні, аби красив привернути силу і лад.

Супроти балканської ворохобні Росія виступає тепер острійше і видає султанови ради, які прямо виглядають на прикази. Оно і зрозуміле зовсім, коли зважити, що прямо повага Росії стала порушеною через замах на її посла, сповнений турецьким жовіром. Радше дивувати ся належить славянській мягкості чи нерішимості, яку проявила Росія в сій ситуації, ограничаючи ся лише на дипломатичні представлення. Амбасадор Зіновев зачав султанови на послуханю, що его урядительство не вдовольить ся карою 15-літньої в'язниці, на яку засуджено виконавця замаху на консуля Щербину в Митровиці. За кілька літ або і місяців може він стати помилуваним, а Росія не мала би навіть такої сатисфакції; тому жадає его смерти. Новое Время в статі, очевидно інспірованої, домагає ся, щоби султан розпустив прибічну гвардію балканську, бо она має вплив на его постанови, та щоби розоружив Альбанців. Коли султан не послухає Росії, то можуть вийти сумні наслідки, які сам собі буде мусів приписати.

Італійська праса широко заговорила про збори Товариства католицьких шкіл у Відні, яке, як звісно, стоїть під протекторатом архикн. Франца Фердинанда, а іменно про промову посла до державної ради Порцера. Бесідник скритику-

вав невластиве поминенє Сьв. Отця при заурисинах на мирову конференцію в Гаї і закінчив пропозицією, щоби на будучім віденськім конгресі міжнародного союзу мира поставити kwestию привернення світської власти Папи римського. Обурюючись на Порцера, італійські дивніки висказують жаль, що такі бесіди, протинні інтересам Італії, виголошують в товаристві, що стоїть під протекторатом наслідника престоло зауряженої з Італією держави.

Н О В І Н К И.

— Календар. В пятницу: руско-кат. Ляріона; рим.-кат. Велика Пятниця. — В субботу: руско-кат. Лазарева, Марка еп.; рим.-кат. Велика Субота.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІ.** При зміні кварталу просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновленє передплати, зглядчо о вирівнанє залогостий. бо будемо приневолені застановити довжникам дальшу висилку часописи.

— **З Наук. Тов-а ім. Шевченка.** Засідає фільольогічної секції буде дня 11. с. м. о б. год. вечером з таким порядком: 1) Др. Ол. Колесса: Лаврівські пергам. листки з XII—XIII ст. 2) У. конституюване секції. 3) Біжучі справи.

— **Отворенє читальні «Просьвіти».** З Залозець пишуть нам: Дня 29. марця с. р. відбуло ся отворенє читальні «Просьвіти» в Залізцях нових. На збори прибуло множество народа з цілої громади Залозець. Прибули як гості представителі читальні «Просьвіти» з Гаїв розтоцких п. Іван Безкоровайний, Григорій Жук, Павло Бенцад, Йосиф Біляк з Гаїв за Рудою, Йосиф і Матвій Назаревичі з Залозець старих, хор читальнявий в комплекті около 30 осіб під проводом конципієнта нотарияльного п. Ізидора Садовського, парох з Залозець старих о. Антін Гутковський, місцевий нотар п. Мартин Мойсеович з п. Анатолієм Роздольським, адюнкти податкової п. Казимир Давидовський з женою і п. Медвецкий і богато пань, як п-ні М. Стркова, Ю. Жуковецка, А. Ляндерова, Мойсеовичівні, Роздольська а надто много — много інших.

Збори відкрив один з членів основателів короткою промовою, в котрій заохочував до науки-просьвіти, яку можуть міщани придбати собі через читальню. На голову зборів покликано п. Дмитра Хроновича, міщанина. Статути пояснив п. Ізидор Садовський, почім висало ся до читальні 62 членів. Ту не можу поминути, що повисше вичислені пані висались в звичайні члени читальні, що дуже добре вражінє зробило на присутних міщан і неодному несвідомому річи боягузови відтворило очи і заохотило до писаня в члени своїх жінок та донок.

Титулом вкладок і добровільних датків зібрано 70 К і 26 сот.; в котру то квоту входять дар Вп. п. Мартин Мойсеовича 24 К і 40 сот. До виділу увійшли: Дмитро Хронович голова,

Пилип Федорович, заст. гол., Василь Химчук, бібліотекар, Михайло Хомицкий син Івана, скарбник, Василь Подолян, контрольор; з засупників виділових покликано на писаря Луку Вуйкова, на газетяра і читальняного листоноша Івана Дзюбановського.

Безпосередно по зборах відбули ся вечерниці в честь Маркіяна Шашкевича. Відчит про житє М. Шашкевича і его значінє мав п. І. Б. Хор читальні «Просьвіти» з Залозець старих під умілим проводом п. Ізидора Садовського відспівав знаменито кілька патріотичних пісень. Дуже добре випали деклямації, котрі виголосили Володимир Макар «Каменярів», Клімка Лукасевич «Рекрутку»; найліпша і найвідповіднійша для хвилі була деклямація семилітної Славці Францишини «Було літо, було літо, а тепер зима, був гаразд колись у нас, а тепер нема». По відспіваню «Ще не вмерла Україна» розійшлись присутні до дому.

Отже так має громада Залізці четверту вже з ряду читальню «Просьвіти» у себе; мають Залізці старі, Залізці нові, Гаї розтоцкі і Гаї за Рудою! Буде тепер вже річию залозецких горожан подбати, щоби ті читальні розвивались як найкрасше, мали як найбільше членів, та ішли солідарно всі до одної мети, не так, як доси бувало, що один йшов до ліса, другий до біса, не було ладу, одностинности. Тепер є надія, що міщани і гайовики залозецкі зрозуміють вагу солідарности і стануть сильно на чисто народнім становищі, маючи перед очима рускі, народні інтереси і покажуть перед світом, що они рускі залозецкі горожана!

— **Відзначенє Русина.** Narodopisna Společnost Československa іменувала своїм членом кореспондентом проф. Волод. Шухевича «за заслуги в славянській етнографії». Се відзначенє наступило між иншим в узнаню его основної і під кождим зглядом знаменитої праці про Гудульщину.

— **Запомоги на дороги.** Краєвий віділ признав з дотации призначеної бюджетовою провізорією на 1903. рік беззворотні запомоги на будову і поправу доріг отєм повітовим виділам: в Богородчанах на дорогу Дзвиняч-Солотвина 5.000 К; в Бродах на дорогу Броди-Лешнів 6.000 К; в Цішанові на дорогу Олешниця-Цевків 1.407 К; в Дрогобичи на дорогу Губичі-Дрогобич 7.650 К; на дорогу Губичі-Східниця 398 К; в Ярославі на дорогу Ярослав-Гутиска 2.000 К; в Камініч стр. на дорогу Ліско-Стрептів 4.378 К; в Ліску на дорогу Лютовиска-Тісна 4.752 К; в Н. Санчи на дорогу Хелмець-Нашовиці 8.000 К; в Підгайцях на будову доріг 12.880 К; в Перемишлі на дорогу Строчовичі-Медика 3.000 К; в Заліщиках на дорогу Лисівці-Тлусте 1232 К; в Тереховлі на дорогу Семенів-Бучач 5.000 К; в Збаражх на будову доріг 4719 К; в Сокалі на будову доріг 4.820 К.

— **З Товариства «Труд» у Львові** (Ринок ч. 39). Вив. гостей і прихильників нашого товариства просимо, щоби зволили з своїми святочними замовленнями чи то в виготовленю суконь чи біля поспішити, аби робітні наші могли все і на

КОРНИЛО УСТИЯНОВИЧ.

КАВКАЗ.

(Дальше.)

До того були і в занятих землях великі клопоти від членів панувавших а жалуючих за колишню власттю родин; а з ними поступала і упорювала ся Росія не завжди тактовно і по людски. Володарів і аристократів ласях на почести наділювала она чинами, ордерам і правами російського дворянства; впливовіших а неспокійних зваблювано на жите в Тифліс, де і протрачували свої мастки; а неблагонадеждних і небезиечних інтерновано де небудь, що нераз викликувало кровавий опір.

Так стало ся з князем Константином Дадешкіліяні, властителем християнської вправді, але не піддавшої ся ще доти російській власти верховини сванецької. Князь сей простяг був руку ще й за вольною Сванецією, що від его вітця чи діда відлучила ся була з під власти его родини, а Росія лихим оком дивила ся на ті змагання князя і найшовши собі ключку в закаленях вільних Сванів на него, старала ся звабити властювального князя в Тифліс, щоби его звідтам не випустити більше, і важну сю, а дику верховину, сусідуючу з непокірними Осітами т. є з самим осередком Кавказа загорнути під кітті російського орла.

Дадешкіліян знохав зраду і не давав ся підмовити війками обітницями. Москалі рішили ся приарештувати князя, а нагода до сего

удала ся їм підчас приїзду Дадешкіліяна в Кутаїс, столицю Імеретії. Губернатор Гагарін довідав ся, що Дадешкіліян зайшов в церкву. Губернатор заїхав під церкву в призначенім для сванецького князя повозі, з відділом війська, що мало его ескортувати в Тифліс і післав по него в церкву офіцера. Сванет не одвічав ані слова на заявленє офіцера і помолвивши ся, вийшов. В сю хвилю приступив до него Гагарін і запросив его іменем великого князя-васієвника сейчас їхати в Тифліс. Дадешкіліян відмовляв ся тим, що має ще важні діла порішити в Сванеці і хотів вперед вертати в свої неприступні гори. Тодги велів его губернатор арештувати... Закінчила в великані князю кавказка кров. Рука его вихвачує з ножвиці довгий кинджал і ударяє ним в само серце Гагаріна. Сванет ускачів в сніи одного дому і погиб там, борючі ся до останка враз зо всіми своїми князедворцями.

Его синів-великанів бачив я в Сухуні. Їх відшкодувало російське правительство широким наділом земель і грошей, але Сванеці не випустило вже зі своїх рук. Так само відшкодувало оно в р. 1867 і послідного мінгрельського дадіяна Николая одним міліоном рублів і в подібний спосіб попозбувало ся інших менших претентів і претендентів закавказких, котрі заваждали їй власти.

Мимо то Закавказіє було все ще тільки Закавказієм, краєм вправді прекрасним, однак лежачим за неприступними і ворожими горами.

Верховинцям не імпувала грізна велич Росії. Они як перед тим так і тепер, коли їх притиснув голод, або скортіло похрабрувати, нападали на підвласне Росії північне і полудневе

підгірє, а часто і залагали гірські переходи Кавказа. Більш як пів сотні літ стоять племена Адаїге, Чечна і племена Дагестана в — майже — безпереривній війні з осадами козацькими по Тереку і по Кубані, бо важили ся нераз давати поле регулярним російським військам.

Правительство російське бачило, що трудно буде взяти ті племена «з боя» і старало ся ласкою привести верховинці до уяглости, до послуху, а як ні, то бодай до мирного сусідованя.

Оно приймало, або й забирало на вихованє синів верховинських князів, держало у себе на респектах так зв. аманатів то є заможників мира, лічило хорих верховинців по шпиталях, ласкало їх чинами, дарунками і грошима, — а суюкою від них як не було, так не було. Вкінци взяв ся управитель Кавказа Ермолов (1816 до 1826) на інші способи.

Сьмілим походом в гори счудував він і покарав опришкуючі племена. Поздобував орлині, з очайдушною відвагою оборонювані гвізда Чечни, Аварів і Аезгін, картачував без жалости непокірних, нищив їх до нащадку і захоплені недобитки продавав у неволю, а бранок — як були хороші — видавав де вдалече за християн замуж. По горах пішов страх і розпука... стало тихо... верховинці причали ся.

Однак розголос по Европі такого нечуваного звірства засоромив царя Николая I і він дав Ермолову одставку.

Тимчасом розпочав ся в Дагестані рух, що загрозив всему панованю Росії на далекому Кавказі.

Була се «міридівщина» зацеплена там перед пятьдесяти літами загадочною личносттю

Телеграми.

Відень, 9. цвітня. Угорські міністри Сель і Феєрварі були вчора на довшій приватній аудієнції у цесаря.

Відень, 9. цвітня. Тутешна палата адвокатска звернула ся до міністерства війни з просьбою, щоби оно покликало також членів адвокатської палати до висказання свого погляду на намірену реформу військового кримінального закону.

Софія, 9. цвітня. В монастирським, скопійським та кількох інших округах мають завести стан облоги.

Царгород, 9. цвітня. Після вістий з Митровиці стан здоровля раненого консуля російського, Щербини, значно погіршив ся.

Париж, 9. цвітня. Муніципальна рада ухвалила, не відновляти процесу Драйфуса.

— **Виказ жертв на прибори Школи виділової ім. Шевченка у Львові:** Проф. Біледкий 12 К; дир. Кулачківський 20 К; проф. Громницький 20 К; проф. Вахнянин жертвував новий, великий і гарний глобус для науки географії; п. Устия-

нович Володимир, ст. ветеринар військовий в Рєшові, прислав 2 гарні окази природничі (звізду морєку і мушлю більшої величини). Товариство «Дністер» жертвувало 300 К. — Разом зібрано доси готівкою 850 К 51 с. З сеї готівки закуплено на разі прилади до науки фізики на варту 484 К 16 с. Виділ Товариства і Заряд школи просить суспільність о доповненні зібраної коти до висоти 1000 К. — *А. Алискевич, касиєр* (ул. Кльоновича 7.).

Безженний св'ященик потребує образованої жінщини до заряду дому. Зголошення приймає о. Парох в Заланові п. Рогатин.

35(10—10)

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сєнішна
Величава програма.
від 1. до 15. цвітня 1903.
при співучасті військової музики 30. п. п.

1) Увертура. Реклямограф. 2) *Мария del U-raino*, іспанська тансерка. 3) *Сестри Dissely*, еквілібристи. 4) *Carro*, черевобесідник. 5) *Л. Людви-ковський*, польський гуморист. 6) *Сестри Moulier*, подвійне сальтомортале на потрійнім дручку. Оркестра. 7) *Ага?* 8) *E. Hanson* і *Miss Jemsy*, на кружляючих глобах. 9) *Дружина Ozerani*, аме-риканська пантоміна. 10) *Chautenas*, трансфор-маційна співачка. 11) *Американський біоскоп*: Подорож на місяць.

Що дня о 8. год. вечером велике предста-вленє. В неділю і св'ята два представлення. Шо п'ятвиці *High-Life* представленє. Білєти вчасвіше можна замовляти і набувати в конторі Пльєна при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Товариство взаїмних обезпечень

ЛЬВІВ
РИНОК Ч. 10.

„ДНІСТЕР“

ДИМ
„ПРОСВІТИ“

одинокє руске товариство асекураційне, заснованє в 1892. р.

обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу против шкід огневих, побирає умірковану оплату премій, а чистий зиск т. є надвишку з оплат розділяє межі членів яко звороти; в послідних трєх літах вносив зворот 8%.

ДНІСТЕР

виплачує шноди дуже скоро а оцінку шкід переводить разом з деле-гатом і місцевими членами. За 10 літ виплатив 6.064 відшкодовань в сумі 3,187.258 К.

ДНІСТРА

поліси приймають при позичках Банк краєвий і каси оццадности.

ДНІСТЕР

посередничить при обезпечєнях на житє в краківським Товаристві, від-ступає часть провізії з таких обезпечєнь на рускі добродійні ціли; ддятого на житє треба обезпечати ся тілько через «Дністер».

ДНІСТРА

фонди вносять з кінцем 1902. р. 838.364 К і всі уміщені в цінних паперах пуцілярних.

ДНІСТЕР

уділяє агєнції селянам особливо там, де єще не роблять дотеперішні агєнти.

ДНІСТРА

агєнти заробили вже 432 тисячів корон провізії.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп. особ.	приходить о годині			посп. особ.	відходять о годині		
	6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня		6:25	до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор		
	6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацц), Чорткова		6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний		
	6:50	з Брухович, щод. від 15. мая до 14. вер. вк.		6:43	до Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича		
	7:45	з Янова		8:30	до Кракова (Відня, Праги), Берлина		
	7:40	з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче		2:55	до Лавочного, Хирова, Калуша		
	8:00	на дв. головний		9:00	до Янова		
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова		9:15	до Янова		
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:50	до Белзці, Сокала, Любачова		
1.35	8:50	з Кракова, Відня, Праги, Берлина		10:30	до Чернівців, Потутор		
	10:25	з Ряшова, Любачова		10:40	до Тернополя, Потутор, дв. Пид.		
	11:55	з Станиславова (Кересмезе, Потутор)		10:57	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-		
	1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		1:25	дїлю і св'ята		
	1:23	з Янова		2:15	до Брухович від 15. мая до 14. вересня		
2.20		з Підволочиск, Копичинців на дв. Пид.			в недїлі і св'ята		
2.35		на дв. голов.		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
	3:14	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		3:15	до Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.		
	4:40	з Самбора, Стрия, Скольного (1/5—30.9)		3:26	до Брухович щод. від 1. мая до 15. вер.		
	5:11	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пид.		3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова		
	5:35	з Янова					
1.45	5:40	з Чернівців, Іцкан					
	5:50	з Кракова					
				НІЧ			
	6:00	з Сокала, Бєлзці і Любачова		6:10	до Станиславова, Жидачева		
	8:04	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)		
	9:12	з Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. будні дні		
12.15	9:20	з Чернівців, Букарешту			звід 16. вер. до 30. цвіт. 1903. щоденно		
	9:25	з Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)		6:35	до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		
				7:10	до Сокала і Рави рускої		
8.40	9:50	з Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Розвадова		8:16	до Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		
2.31	10:03	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		8:25	до Перемишля		
	10:02	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. з.		9:00	до Підволочиск, Бродів гол. дворець;		
	10:20	на дв. голов.		9:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.		
	10:50	з Лавочного (Пешту) Хирова Калуша		10:05	до Іцкан, Чорткова		
	3:14	з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче		10:30	до Кракова, Відня, Варшави, Праги		
	8:35	на дворець головний		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний		
				11:32	до Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.		
				4:15	до Кракова, Відня, Праги, Самбора		
				5:50	до Брухович від 15. мая до 14. вер. щод.		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано

Час середно європейский ріжнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. веліниць державних (ул. Красних ч. 5.) уділяє пояснєнь в справах залізничних, продає білєти всякого рода і розкладу їади.

Вєілякі

КУПОНИ

вильєсовані

цікні папєрі

виплачує без потручєня
провізії або контів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою
у Львові

ПОЗИЧКИ
уділяє своїм членам на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації, за предложєнем документів виказуючих достаточну гіпотєку.

СПЛАТУ
позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою: 1,239.243 корон.

Членом
може бути тілько обезпечений трєвало в «Дністрі» від огню.

Удїл
члєвський вносять 50 К, випсоє 2 К. Число члєнєв: 2.331 а 2.501 удїлами на 125.050 К.

Вкладки
щадничі приймає «Дністер» і опрєцентовує до 4% від ста. Сума вкладок на 1,256 книжочках 1,108.333 корон.

Чистий зиск
розділяє ся частію на дивідєнду для члєнєв, частію на публичні добродійні ціли: на церквї, бурсї, захоронки, школи і т. д. На ті ціли роздано дотепер з Товариства кредитового 10.840 корон.

ІНФОРМАЦІЙ
в справах позичок уділяє Дирекція і агєнти.

31/12 1902.

ДИРЕКЦІЯ.